

Kapitel 4.

Anerkendelse af ægteskabslignende forhold.

§ 21. Såfremt to personer over 21 år i mindst tre år uden afbrydelser af længere varighed har levet i et fast samlivsforhold, kan enhver af dem kræve samlivsforholdet anerkendt af overvrigheden.

Stk. 2. Såfremt den anden part modsætter sig anerkendelsen af et påstået samlivsforhold, meddeles eller nægtes anerkendelsen ved dom.

Stk. 3. Ved afgørelsen af, om der eksisterer et fast samlivsforhold, skal der lægges vægt på, om der er fælles bolig og husholdning, om den ene af parterne har bidraget til forsørgelsen af den anden og dennes børn, samt om parterne har fælles børn. Såfremt ingen af disse omstændigheder forefindes, kan anerkendelsen ikke meddeles.

Stk. 4. Anerkendelse kan ikke meddeles, såfremt parterne ikke ville kunne indgå ægteskab med hinanden på grund af nogen af paragrafferne 4-6.

§ 22. Anerkendelse efter § 21 af et fast samlivsforhold medfører på alle lovgivningens områder samme retsvirkninger som indgåelse af ægteskab.

Stk. 2. Ordet ægtefæller skal overalt i lovgivningen forstås som omfattende parterne i et anerkendt fast samlivsforhold, medmindre andet udtrykkeligt er bestemt.

§ 23. Personer, som er medlemmer af en storfamilie, jfr. kapitel 7, kan ikke kræve anerkendelse af samlivsforhold efter § 21, så længe storfamilien består og de er medlemmer af den.

Stk. 2. Såfremt to personer, der har været medlemmer af samme storfamilie, fortsætter samlivet efter at være udtrådt af storfamilien, kan den tid, hvori de begge samtidig har været medlemmer af storfamilien, dog højst to år, medregnes i den i § 21, stk. 1, nævnte periode på tre år.

Kapitel 5.

Separation og skilsmisse.

§ 24. En ægtefælle har ret til separation.

§ 25. Hvis ægtefæller, som er blevet separeret, genoptager samlivet, bortfalder separationens virkninger for fremtiden.

§ 26. Enhver af ægtefællerne har ret til skilsmisse, når de efter opnået separation har levet adskilt i et år og ikke senere har genoptaget samlivet.

§ 27. Enhver af ægtefællerne har ret til skilsmisse, når deres samliv har været hævet i de sidste to år.

§ 28. En ægtefælle har ret til skilsmisse, når den anden ægtefælle har indgået nyt ægteskab i strid med § 6.

§ 29. Separation og skilsmisse gives ved dom eller bevilling.

Stk. 2. Bevilling kan kun meddeles, såfremt ægtefællerne er enige om vilkårene, jfr. kapitel 6. Bevilling udfærdiges af justitsministeren eller af overvrigheden efter justitsministerens bemyndigelse.

Stk. 3. Findes det betænkeligt at meddele bevilling, skal bevilling nægtes.

§ 30. Inden bevilling til separation eller skilsmisse meddeles, skal der optages vilkårsforhandling, hvorunder der ikke må berøres spørgsmål om forældremyndigheden over børnene eller om bidragspligt. Regler om vilkårsforhandlingen fastsættes af justitsministeren. Det kan i disse regler bestemmes, at vilkårsforhandling bortfalder for en ægtefælle, der ikke har ophold her i landet.

Kapitel 6.

Separations- og skilsmissevilkår m. v.

§ 31. De vilkår, der er fastsat ved en dom til separation, afsagt her i landet, gælder også for tiden efter en skilsmisse, opnået på grundlag af separationen. Spørgsmålet om bidragspligt skal dog altid tages op til ny afgørelse.

§ 32. I forbindelse med separation eller skilsmisse træffes der af retten bestemmelse om, hvem forældremyndigheden over børnene skal tilkomme.